

หลักการ กับ ความเปลี่ยนแปลงของชีวิต

พระราชสุทธินาถมณฑล

วันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๓๘ ณ ทอประชุมคุรุสภา

P10002

ขอเจริญพร ท่านประธานพิธีในวันนี้คือ ท่านผู้ช่วยปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ท่าน ทวีศักดิ์ สุขสวัสดิ์ พร้อมบรรดาญาติพี่น้องทุกท่านผู้ใคร่ธรรมสัมมาปฏิบัติในหน้าที่ของท่าน มาพร้อมกันที่หอประชุมคุรุสภาในวันนี้ จุดมุ่งหมายอันสำคัญนั้นก็เนื่องมาจากสำนักพระราชวังกับกระทรวงศึกษาธิการร่วมกันจัดโครงการถวายเป็นพระราชกุศลแด่ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาราชสมภารเจ้าเสด็จเถลิงถวัลยราชสมบัติ ครบ ๕๐ ปี ปีนี้

ขอเจริญพรบรรดาญาติพี่น้องที่รักทั้งหลาย อาตมาทบทวนตั้งแต่สมัยกรุงสุโขทัย ๗๐๐ ปี สมัยกรุงศรีอยุธยาเป็นราชธานี ๔๐๐ ปี และมาถึงกรุงรัตนโกสินทร์ ๒๐๐ ปี มีพระมหากษัตริย์แห่งกรุงสยาม แห่งประเทศไทย ๕๗ พระองค์เท่านั้น แต่พระมหากษัตริย์ที่เสด็จเถลิงถวัลยราชสมบัติยืนยาวนานมีอยู่พระองค์หนึ่งคือ **พระพุทธเจ้าหลวง** ทรงครองราชสมบัติถึง ๔๒ ปี และเสด็จสวรรคตเมื่อมีพระชนมายุ ๕๘ พรรษา ปัจจุบันมหาราชสมภารเจ้าเสด็จขึ้นเถลิงถวัลยราชสมบัติครบ ๕๐ ปี จะครบบริบูรณ์วันที่ ๙ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๓๘ เลยวันที่ ๙ มิถุนาก็จะเป็น ๕๑ ปี อย่างเป็นทางการแล้ว อันนี้พี่น้องพุทธบริษัท พี่น้องเราชาวไทยทั้งหลายคงทราบกันแล้วว่า พระองค์เสด็จขึ้นเถลิงถวัลยราชสมบัติขณะทรงพระเยาว์ ทรงประกาศแก่พี่น้องชาวไทยว่า เราจะครองแผ่นดินโดยธรรม เพื่อประโยชน์สุขแห่งมหาชนชาวสยาม มหาราชสมภารเจ้าก็ทรงบำเพ็ญได้จริงตลอดมาถึง ๕๐ ปีแล้ว พระองค์ไม่ทรงเห็นแก่ความเหนื่อยยากลำบากพระวรกาย ทรงช่วยเหลือประชาชนพสกนิกรทั้งชาวเขาเผ่าแม้ว และราษฎรที่อยู่ตามชายแดน

อาตมาทบทวนดู ไม่ใช่เสด็จพระองค์เดียวนะ ทุกพระองค์เสด็จหมด เช่น สมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี หรือสมเด็จพระย่า เมื่อทรงมีพระชนมายุ ๕๓ พรรษา พ.ศ. ๒๔๙๘ ทรงเจริญพระกรรมฐานที่วัดมหาธาตุ ที่มณฑลพระธาตุ อาตมาจำได้ ปี ๒๔๙๘ พระองค์เจริญพระกรรมฐานหนัก ทรงได้หัวใจพระศาสนา คือ พระรัตนตรัยมาประทับในพระราชหฤทัย ทรงใช้หลักพระพุทธศาสนาไปพัฒนาประเทศชาติ จนพระชนมายุ ๙๔ พรรษา จึงเสด็จสวรรคต อันนี้ก็มาปรารภด้วย นอกเหนือจากนั้นแล้ว ทุกพระองค์เสด็จช่วยประชาชน

หมด ทั้งสมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ สมเด็จพระเทพฯ พระองค์โสม และพระองค์ภา เมื่อคราวเกิดน้ำท่วมก็เสด็จไปทรงเยี่ยมและพระราชทานความช่วยเหลือ ท่านทั้งหลายคงจะเห็นเป็นพยานหลักฐานว่า มหาบพิตรพระราชสมภารเจ้าทรงช่วยประชาชนจนถึงคำคืน ดี ๑ ดี ๒ พระองค์หาได้บรรทมไม่ ไม่มีความสุขพระวรกายแต่ประการใด กระทั่งทรงพระประชวรโรคพระหทัย แต่ก็ทรงมีพระเมตตาที่มีพระมหากษัตริย์คุณอย่างล้นพ้น จะหาจะเปรียบปานผู้ใดกับพระองค์มิได้เลย ท่านสาธุชนพี่น้องชาวไทยทั้งหลายโปรดพิจารณาข้อนี้ นี่แหละจึงตั้งโครงการขึ้นมา เพื่อถวายเป็นพระราชกุศลแด่พระองค์มหาบพิตรพระราชสมภารเจ้าต่อไป

อาตมาจะขอชี้แจงแสดงธรรม เรื่องหลักกรรมกับความเปลี่ยนแปลงของชีวิตมนุษย์ เป็นประการใด จะเปรียบเทียบหลักธรรมคำสอนในพระไตรปิฎกกับประสบการณ์กับปัญหาคนยุคใหม่ที่มันยอมเปลี่ยนแปลงไปมากมาย การเปลี่ยนแปลงของชีวิตนี่องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าของเราให้น้อมรับความเปลี่ยนแปลงของโลก แต่ยุคใหม่พระสงฆ์สมัยนี้ยอมรับความเปลี่ยนแปลงใหม่ เทคโนโลยีเจริญรุ่งเรืองไปมาก แต่พุทธโศโลยีล้ำหลังมากจิตใจต่ำ เรียนสูงแต่เลวลงตามลำดับ คนเราจึงไม่รู้จักหลักกรรม ไม่รู้จักการจะเปลี่ยนแปลงชีวิตแต่ประการใด อับเฉาอับจนตลอดรายการ ไม่มีความมั่งคั่งสมบูรณ์แต่ประการใด ยอมอับเฉาอับจน และเป็นคนไร้สาระขาดเหตุขาดผล ขาดต้นขาดปลาย ไม่เอาตราซึ่งขึ้นมาดูไม่เอาตราซึ่งขึ้นมาซึ่ง วัดแล้ววัดเล่าจะเอาอะไรละมาเป็นหลักกรรมของท่าน ท่านทั้งหลายเห็นหมาก รุกไหม หกสิบสี่ตาเดินอยู่ตาเดียว เดินอยู่ตาจน ตารวยไม่เคยเดิน คนชอบไปหาหมอดู หมอดูไปหาผีเจ้าเข้าทรง ลูกสาวจะแต่งงาน ลูกชายจะแต่งงานก็ไม่หาหมอดู เสียใจด้วยนี่แหละหลักกรรม นำพิจารณาเทคโนโลยีกับพุทธโศโลยี ความรู้คู่กับความดีคู่กันไป ท่านทั้งหลายมีมือสอง เท้าสอง สมองหนึ่ง แล้วท่านจะหาที่พึ่งไม่ได้หรือ ประการใดขอฝากไว้ในวันนี้ด้วย

คนเราเดี๋ยวนี้เปลี่ยนแปลงจิตใจไปมากมาย ไม่เหมือนสมัยโบราณ ทางราชการมีโครงการแผ่นดินธรรมแผ่นดินทอง แผ่นดินทองแผ่นดินธรรมควรคิดถึงแผ่นดินทวดด้วย ปู่ย่าตาทวดหาแผ่นดินให้เราทำมาหากินกัน มาเป็นผืนแผ่นดินธรรมแผ่นดินไทย

แผ่นดินธรรมคืออะไร มีธรรมะประจำใจไหม เดี่ยวนี้คนนิยมไปวัดไปท้าวบุญ ไปท้าวบุญ ไม่ใช่บุญจริง เป็นบุญปลอม ออกวัดไหนท้าววัดนี้ เทียวกันไปเทียวกันมา เสียเงินเสียทอง เสียเวลาด้วย จะทำให้ชีวิตอับเฉาอับจน เป็นคนไร้สาระ ไม่มีคุณค่าของคนเลย คนเราถ้ามีแผ่นดินธรรมจริง ๆ นะท่านจะรู้ว่าชีวิตท่านมีค่า เวลาของท่านจะมีประโยชน์มาก ถ้าชีวิตท่านไร้ค่า เวลาที่ไม่มีประโยชน์ พระพุทธเจ้าสอนนักสอนหนา ให้หาวิชาใส่ตัวเสียก่อนหาหลักฐาน หางานทำ มีคู่ครองเป็นทองแผ่นเดียวกัน มีมนุษย์สัมพันธ์เสียก่อนแล้วค่อยไป

เที่ยว ท่านทั้งหลายให้ดูฝรั่งที่วัดเซตุนนิมลมังคลาราม โบสถ์วัดพระแก้วมีฝรั่งแก่ ๆ มาเที่ยวเยอะ อายุแปดสิบเก้าสิบก็มี ชีวิตคงจะเปลี่ยนแปลงไปตามสภาพของมัน มันไม่มีโอกาสเข้าหาหลักธรรมคำสอนของพระพุทธเจ้า กฎแห่งกรรมหรือหลักกรรมการกระทำนี้ มีส่วนเปลี่ยนแปลงชีวิตคนได้ ทำดีก็เปลี่ยนไปทางดี ทำชั่วก็เปลี่ยนชีวิตไปทางชั่ว ตายตัวอยู่เป็นกฎแห่งกรรม อย่างการกระทำหรือว่าหลักของกรรม การกระทำของตน มีใช้คนอื่นมาทำให้เราแน่นอน ขอเจริญพรอย่างนั้น ถ้าท่านทั้งหลายมาพิจารณาตัวเองนะ ไม่อับเฉาอับจนแล้ว คนเรานี้มันเปลี่ยนแปลงได้ โลกนี้มันเปลี่ยนแปลงไปไกลมากคือเทคโนโลยี คอมพิวเตอร์ก็เยอะแยะ แต่ทำไมหนอจิตใจถึงเลวร้ายถึงขนาดนี้ เถียงพ่อเถียงแม่คำไม่ตกปาก แย่งสมบัติพิสดานกัน นี่หรือเทคโนโลยี มีครอบครัวหนึ่งมีลูก ๓ คน จบปริญญาโท ๒ เป็นดอกเตอร์ ๑ พ่อตายอยู่แต่แม่ แย่งสมบัติกัน ยังฟ้องร้องกันอยู่ในศาล นี่หรือคนไทยชาวพุทธ อาตมาขอเจริญพรว่าพฤติกรรมของคนอยู่ที่การกระทำของตน เปลี่ยนพฤติกรรมไปทางชั่วเอาตัวไม่รอดดังที่กล่าวแล้วเช่นเดียวกัน นี่มีเหตุผลที่น่าฟัง

คนไทยเดี๋ยวนี้ปากเป็นบุญใจเป็นบาป ถ้าขาดธรรมะประจำจิตประจำใจ เพราะไม่รู้คำว่าหลักกรรมเป็นอย่างไร แล้วไม่รู้ว่าคุณเปลี่ยนแปลงของชีวิตนี้จะเจริญรุ่งเรืองหรือจะเสื่อมลงประการใด ก็จะไม่ทราบเหตุผลดังกล่าวมาแล้วนั้นทุกประการ ท่านจะเอาอะไรมาเป็นหลักใจเล่า แก่นหลักแก่นนำชีวิตนี้คืออะไร ความเปลี่ยนแปลงของโลกนี้มันเปลี่ยนแปลงไปมากมาย แต่ชีวิตนี้ยังล้าหลัง จิตใจเลวลงไป เรียนสูงแล้วใจก็ต่ำไม่มีระบบ ขาดระเบียบวินัย จะทำอะไรก็ไม่มีหลักการ ไม่มีกฎ ไม่มีเกณฑ์ วิธีการ หลักการมนุษย์ก็หายไป ในเมื่อหลักมนุษย์หายไปแล้ว หลักเกณฑ์วิธีการมันจะได้มาอย่างไรเล่า มันก็ยอมเปลี่ยนแปลงไปตามสภาพของหลักกรรมจากการกระทำของตนเท่านั้น จะไม่เป็นผลให้แก่ชีวิตของตนแต่ประการใด ชีวิตท่านมีค่าเมื่อใด เวลาท่านจะมีประโยชน์เมื่อนั้น ถ้าชีวิตท่านไร้ค่าเวลาไม่มีประโยชน์ทำงานก็ขยันนอกหน้าที่การงาน การงานในตัวของตัวเองก็ทำงานในหน้าที่ไม่รับผิดชอบ มีมากมายในสังคมของคนไทยทั่วไป เป็นที่น่าเสียดายมาก อาตมาจึงเสียดายเหลือเกินจึงสอนเด็ก ที่วัดนี้ได้ผลนะเป็นแสน ๆ ได้ผลอย่างน่าอนุโมทนา เด็กดีหมด เรียบร้อยหมด เปลี่ยนพฤติกรรมของเด็ก คือ หลักกรรมจากการกระทำดีตั้งแต่เล็ก ๆ น้อย ๆ พ่อแม่ที่สำคัญเป็นหลักกรรม พ่อแม่สร้างความไม่ดีให้กับลูก ทำไม่ถูกต้องให้กับหลาน แกรมรักลูกไม่ถูกวิธี ทำความดีให้ลูกไม่ได้

พ่อแม่ที่รักทั้งหลาย อย่าสร้างความเลวร้ายให้กับลูก ทำไม่ถูกต้องให้กับหลาน แกรมรักลูกไม่ถูกวิธี ทำความไม่ดีให้ลูก ๆ ดู อาตมาจับด้วยหลักกรรมหมดแล้ว นี่เป็นที่พ่อแม่ ลูกจะดีมีสถานะ ลูกจะดีมีงานทำเพราะพ่อแม่ มาจากพ่อแม่ ขอเจริญพรอย่างนั้น ท่านทั้งหลาย

ยอมรับหรือไม่ก็ตาม พ่อแม่เลี้ยงลูกเหมือนปลูกฝังลูก เหมือนปลูกต้นหมากรากไม้ ปลูกใน
กระถางมันก็ขึ้นในกระถาง ปลูกถ่มันก็ขึ้นถ่ม ปลูกห่างมันก็ขึ้นห่าง ครั้นต้นไม้โตขึ้นแล้วเราจะ
ไปถามต้นไม้ขึ้นไม่มีระเบียบ ขึ้นสั้นขึ้นยาวแล้วไม่มีการเข้าแถวเข้าแนวไม่เข้าจากเข้าแนว
แต่ประการใด ไปตัดต้นไม้ ถัดต้นไม้มันพุดได้ ใครเป็นคนปลูก แม่ปลูกใช่หรือไม่ พ่อปลูกใช่
หรือไม่ประการใด นี่แหละท่านสาธุชนที่รักทั้งหลาย ท่านเป็นพ่อแม่เขาแล้วก็ไม่ใช่อยู่แค่พ่อ
แม่เขา ต้องไปเป็นปู่เป็นย่าเป็นตาเขาเนะ พ่อแม่รักลูกที่ปลูกฝังใช้ไหม ให้ลูกตั้งตนฝึกกริ
บศึกษา ให้ลูกได้ดีมีปัญญา มีวิชาให้ลูกตั้งตนเป็นคนดี ท่านยอมรับหรือไม่ บางทีเลี้ยงลูกไม่ได้
เรื่องเลย พ่อแม่เป็นอาเสี้ย ลูกเป็นอาเฮี้ยเยอะแยะ ขอฝากไว้

หลักกรรมนี้เลือกเกิดไม่ได้ พ่อก็จนแม่ก็จนลูกเลือกเป็นนายพลเอกได้ ลูกเลือกเป็น
ดอกเตอร์ได้ ที่จังหวัดสิงห์บุรี พ่อเป็นจับกัง แม่รับจ้างซักกรีด มีลูก ๕ คน หลักกรรมนี้มันเป็น
อย่างนี้ ลูกชาย ๓ ลูกหญิง ๒ เขาเป็นลูกศิษย์อาตมา พ่อแม่สวดมนต์เก่ง ใส่บาตรทุกวัน
อาตมาสังเกตดูจน เมื่อ พ.ศ. ๒๕๐๐ อาตมาไปเป็นเจ้าอาวาส พ.ศ. ๒๕๑๙ เป็นเจ้าอาวาสมา
๔๐ ปีแล้ว เป็นเจ้าคณะอำเภอ ๒๐ ปี ได้ประสบการณ์มาก อาตมาจดไว้หมดเลย เป็นกฎ
แห่งกรรมดูซิพ่อจนแม่จน ลูกจะเป็นอะไร ดูหลักกรรมซิ เตี่ยจะพุดหลักการให้ท่านฟัง พ่อ
ไม่กินเหล้า ไม่สูบบุหรี่ ไม่เล่นการพนัน สวดมนต์ทุกวัน สองคนตายแล้วยาย (ภรรยา) ก็ไป
รับเสื้อผ้ามาจากบ้านเหนือบ้านได้ ที่สิงห์บุรียังมีพยานอยู่นะ ก็เอาถ่านใส่เตารีด โบกพัดเข้า
รีดไปรีดมา เสื้อเขาใหม่ไปก็ต้องเอาเงินไปใช้เขา แล้วก็หมั้นสวดมนต์ไหว้พระทุกวัน ลูกก็
เจริญสมานธิ อาตมาสอนลูกชายทั้ง ๓ คนเป็นดอกเตอร์ บัดนี้อยู่รัฐวอชิงตัน ลูกสาวเตี่ยนี่
เป็นถ้ำแก่น้ำ ได้สามีชายทองอยู่กรุงเทพฯ บอกได้ นี่ซิหลักกรรมใช้ไหม นี่โยงไปถึงพ่อแม่
นะ พ่อแม่จนแต่ลูกเป็นเศรษฐีได้ เราเลือกเกิดไม่ได้

อาตมาคนหนึ่งขอเจริญพรพี่น้องทุกคน ถ้าเลือกเกิดได้อาตมาไม่ไปเกิดบ้านนอก
หรือ ต้องไปเกิดบ้านเศรษฐีพันล้าน นี่มาเกิดอยู่บ้านนอกคอกนา แต่ไม่เป็นไร ชีวิตไม่สิ้น
หวังดูสังข์ทองดูเงาะป่า อยู่ก็บรรจนายาใจ อยู่ปลายไร่ปลายนา มีสุข มันเป็นหลักกรรมของ
คน นี่มันอยู่ที่ทวาร ๖ นะ ตา หู จมูก ลิ้น กาย ใจ มันก็โง่ ๆ อยู่นี่ละตาไม่มีปัญญา หูไม่มี
ปัญญา ปากไม่มีปัญญา พุดเสียเงินเสียทองเพราะปากไม่มีปัญญา ถ้าปากมีปัญญาพุดเงิน
ไหลนองทองไหลมาได้มันอยู่ตรงนี้ นี่ท่านทั้งหลายพิจารณาติดตามไปด้วย นี่แหละพ่อแม่เขา
สวดมนต์ไหว้พระ ลูกเป็นดอกเตอร์ ๓ คน บัดนี้อยู่รัฐวอชิงตัน เมื่อ ๒ วันนี่ เจ้าอาวาส พระ
มหาณัดเปรียญเอกมาจากวอชิงตัน ดีซี มาที่วัดขอหนังสือไป ขนไปมากมาย บอกชาว
อเมริกันชอบ นิยมหนังสือวัดอัมพวัน บัดนี้มหาวิทยาลัยที่ฟลอริดาขออนุญาตพิมพ์ “กฎแห่ง

กรรม” เล่ม ๑ ถึงเล่ม ๙ เป็นภาษาอังกฤษ ยอมรับกฎแห่งกรรมของเราแล้ว ทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว มันจะเกิดมาอย่างนี้ เป็นต้น ท่านทั้งหลายมันได้ผลอย่างนี้

นี่ปลัดกระทรวงกลาโหม ท่านลองไปถามดู พ่อแม่ไม่ใช่คนรวย สอนลูกทุกวัน ๆ ละข้อ ลูกเอ๋ย หมั่นสวดมนต์ใส่บาตรนะลูกนะ แม่ไม่สมบัตินี้ให้เจ้านะ นี่หลักกรรม พ่อก็ไม่มีอะไรให้ รับจ้างได้เงินได้ทองก็สอนลูกหมั่นเรียนหนังสือนะลูกนะ หลวงพ่อครับ ผมขี้เกียจเรียนหนังสือเหลือเกิน แหมพูดคำเดียว พ่อพูดวันละคำให้สวดมนต์ทุกวัน แล้วก็ไม่ได้ว่าลูกเลย พูดบัวไม่ช้ำน้ำไม่ขุ่นนี่เป็นแม่ที่ดี เป็นพ่อที่ดี

นี่หลักกรรมของชีวิตมนุษย์ เปลี่ยนแปลงเป็นนายพลเอก เดียวนี้เป็นปลัดกระทรวงกลาโหม ไปถามดูได้ มีพยานมีหลักฐาน พลเอกไพบูลย์ เอมพันธุ์ บัดนี้ดำรงตำแหน่ง ปลัดกระทรวงกลาโหม รู้จักอาตมา เป็นลูกศิษย์มาตั้งแต่เป็นร้อยตรี คุณแม่ทั้งหลายอาตมาขอถาม แม่บ้านกับพ่อบ้านนี้คนไหนจะสำคัญกว่ากัน

กันอยู่ที่แม่ใช่ไหม กันนี้แม่ไปกันลูกออก กันอยู่ที่แม่ แก้ออยู่ที่พ่อ ก่ออยู่ที่ลูก ให้ระวังนะ ก่อเรื่องให้แม่นะ ก่ออยู่ที่ลูก **ปลุกอยู่ที่ครู ความรู้อยู่ที่ศิษย์เป็นมิตรกัน** เห็นด้วยไหม ไม่เห็นไม่เป็นไร ไม่ต้องไปกัน ลูกเสียหายปล่อยมันเลย ยาเสพติดปล่อยมันเลย ลูกดีที่สุด อย่างนี้ถูกหรือ

การเปลี่ยนแปลงภาวะของคนจากหลักกรรมเกิดจาก

๑. กิจกรรม
๒. พฤติกรรม
๓. พฤตินัย
๔. นโยบาย

ท่านติดตามฟังไปด้วย กิจกรรมมีอะไรบ้าง กิจกรรมของแม่มีอะไรบ้าง กิจกรรมของพ่อมีอะไรบ้าง และพฤติกรรมแสดงออกเป็นหลักกรรมอย่างไร พฤติกรรมแล้วพฤตินัย ประสบการณ์ด้วยชีวิตเรียกว่าพฤตินัย โดยวิธีการอย่างไรเป็นวิทยานิพนธ์สอนอนุชนรุ่นหลังให้ลูกได้ อยู่ตรงนี้ประการหนึ่งขอเจริญพรอย่างนั้น อย่าลืมนะ กันอยู่ที่แม่ แก้ออยู่ที่พ่อ จำไว้บ้าง แม่นี้ชอบกันนะ ลูกจะชั่วอย่างไรก็ไปกันลูกมา เข้าข้างลูกตลอดนี่คือแม่ กันไม่ได้ก็ไปบอกให้พ่อแก ลูกที่ดีมีปัญหา พฤตินัยแห่งพฤติกรรมจากหลักกรรมนั่นเอง ทำให้ลูกเปลี่ยนนิสัย ไปคบเพื่อเสเพล คบพาลได้ผิด คบบัณฑิตได้ผล คบคนชั่วพาดตัวให้อับจน คบคนดีให้ผลจนวันตาย เมฆพศหรือก็หมดท่า เมฆสุราหมดความสำคัญ เมฆารพนั้นหมดตัว เมฆเพื่อนชั่วหมดดี นี่เปลี่ยนพฤติกรรมไปได้หน้าเสียดาย แต่เปลี่ยนแปลงในทางดีหน้าอนุโมทนา ถ้าเปลี่ยนพฤติกรรมไปทางชั่วหน้าเสียดใจ ก็โยมเป็นพ่อเป็นแม่ด้วยโยมจะเสียดใจ ขอเจริญพรอย่างนั้น

คนมันเปลี่ยนแปลงได้ นิสัยของคน นิสัยแปลว่าแบบอย่าง แบบอย่างแปลว่าโลก เห็นชัดด้วยรูปธรรม เห็นชัดด้วยนามธรรมให้มันชัดเจนขึ้นมา มันเป็นแบบอย่าง นิสัยคนนี้นะเปลี่ยนยาก เรามีพ่อคนเดียวแม่คนเดียว เปลี่ยนพ่อเปลี่ยนแม่ไม่ได้ แต่มีสามีภรรยาจะมีก็คนก็ตามอัธยาศัย ตามชอบไม่มีใครว่าอะไร

พฤติกรรมของคนเรา บางคนไม่รู้ไม่จริงหรือ รู้ตื่น ๆ รู้ไม่ลึกซึ้ง ไม่ตื่นลึกหนาบาง สืบเสาะไม่ลึก ก้าวไม่มีที่เกาะ เกาะไม่มีที่เก็บ ขอฟากพฤติกรรมของมนุษย์ไว้ มันเป็นอย่างนี้จริง ๆ คนเรานี้ไร้สาระไม่เข้าใจเยอะ หลักธรรมคำสอนพระพุทธเจ้าสอนดีที่สุด แต่ไม่มีใครสนใจไม่มีใครเชื่อพระพุทธเจ้า เดียวนี้เขาไปเชื่อผีกัน ไปหาผีเข้าเจ้าทรงกัน แล้วไปหาหมอดู หมอดูอันดับหนึ่งดีกว่าพระ พระก็เป็นหมอดูด้วยซิ ให้ฤกษ์ให้ยาม แล้วพฤติกรรมก็เปลี่ยนไปตามสภาวะและเหตุผลของคนยุคสมัยนี้ เป็นที่น่าเสียดายนะ เป็นที่น่าเสียดายมาก ขอเจริญพรฝากไว้ว่าอย่างนั้น

คนเราที่จะมีเหตุผลดีอยู่ที่การกระทำ คือ หลักกรรมจากการกระทำทั้งหมดนี้ ที่วัดอาตมานะ ขอเจริญพรว่าไม่ต้องไปเชยุม่ากันเยอะหมด ม่ากันมากมายจริง ๆ หนุ่มสาวทั้งนั้นถือกระเป๋าม่ากันคนละลูก เมื่อเดือนที่แล้ว ทูตอิหร่านมาจากกรุงเทพฯ มุสลิม ๖ นาย มาทำไม มาวิจัยประเมินผล บอกว่าหลวงพ่อดีเยี่ยมวันสอนเด็กได้ดีมาก สอนอย่างไร มีวิธีการสอนอย่างไร มาขอฟัง เขาบอกว่าเขาอ่านหนังสือกฎแห่งกรรมเล่ม ๑ ถึงเล่ม ๘ เรียบร้อยแล้ว เขามาจากกรุงเทพฯ อาตมาดีใจมาก มุสลิมเข้าที่วัดไม่ใช่หมายความว่าเราจะให้มุสลิม อิสลามมาเป็นพุทธ ก็ไม่ได้หมายความว่าจะให้คริสต์มาเป็นพุทธ เขานับถืออย่างไรให้นับถือตลอดไป แต่ปัญหามันอยู่ที่ว่าเรามีของดีแจกลองเอาไปใช้ดู ท่านจะเป็นมุสลิมอิสลามหรือจะเป็นคริสต์ก็ตามไม่ดูถูกกัน ไม่หมิ่นประมาทกัน อย่าจ้วงจาบบังอาจกันเกินไปนะ และท่านอย่าหมิ่นประมาทของเรานะ ของเราพุทธะนี้แสงสว่างเกิดขึ้นในโลกตลอดมา ทั้งที่พระพุทธเจ้าเพียงพระองค์เดียว สอนคนทั้งโลก แผ่เมตตาทั้งโลกเลยนะ เอานี้เอาไปใช้คนละตัว ๆ นี่สมมติยกตัวอย่าง ถ้าหากว่าเสื่อนี้เอาไปใช้ดีก็มาเอาใหม่ ถ้าใช้ไม่ดีทิ้งไปมันไม่มีปัญหาอะไร เอาเพชรไปคนละกิโล เอาไปใช้ดูถ้าเพชรมันเกิดแสงสว่างระยิบระยับสำหรับคนใช้เป็น ใช้มณีเป็นธรรมะ ๙ อย่าง ก็คือ มณี เพชร รัจกัใหม่ แต่เสียในคนไทยไม่รู้จักรู้จักเพชรในวงจักรราศี เพชรดี มณีแดง เขียวใสแสงมรกต เหลืองใสสดบุษราคัม แดงแก่กัม โทเมนเอก สีหมอกเมฆนิลภาพ มุกดาหารหมอกมัว แดงสลัวเพทาย สິงวาลย์สายไฟฑูร์ย์ เนาวรัตน์ ๙ ประการ คนไทยไม่รู้จักรู้จัก แล้วก็ไม่รู้จักรัชมะ

ขอเจริญพรว่าอย่าหาว่าอาตมาว่าจ้วงจาบกับชาวพุทธบางคนเลย อารานาศีลก็ไม่เป็น เมื่อปีนี้เองไปงานมา ๘ งานในกรุงเทพฯ หากคนอารานาศีลไม่เป็น ขนาดอายุ ๗๐, ๘๐

มีคริสต์นั้่งอยู่ ๕ คน อาตมาจำได้ เรียนอยู่ปริญญาโททั้งนั้น ๕ คนที่จุฬาฯ นั้่งอยู่ เราเลยขยิบตาให้มาหา เพราะเคยไปอบรมที่วัด จะเป็นคริสต์หรืออิสลามไม่ว่ากันนะ เรื่องการให้คนดีมีปัญญานะ ต้องการให้เขาสูงส่งด้วยวิชาความรู้ เป็นมหรานิยมในชีวิตของเขา ต้องการไม่ใช่ให้มาเป็นพุทธ เขาจึงได้สมานสามัคคีกับเราอย่างดีตลอดมา นั้เป็นต้น เขาก็มา ๕ คนเลย บอก “หลวงพ่อดีอะไรกับผมครับ คนที่บ้านนี้เขาเป็นเพื่อนกับผม เรียนปริญญาโทด้วยกัน จะไปต่อปริญญาเอกที่กรุงปารีส ฝรั่งเศสด้วยกัน นั้ผมจึงมา ไม่งั้นผมไม่มาหรอก ผมรู้ว่าหลวงพ่อดีมางานนี้ ผมจึงมากัน ๕ คน เพราะผมเป็นลูกศิษย์หลวงพ่อดี” นั้คริสต์นะ คริสต์เราไม่ว่ากัน เขาก็มาบอกนี่เขาหาคนอาราธนาศีลไม่ได้ วันนี้จะสวดธรรมจักร ทำบุญวันเกิดครบ ๖ รอบ ๗๒ ปี ของคุณพ่อของบ้านนี้ “สวดธรรมจักร คุณอาราธนาได้ไหม” “โอ. เค.” นั้ ๆ คนพุทธอายุเลยใช้ไหม บอกแล้ว “ขอเชิญท่านเจ้าภาพจุดธูปเทียนบูชาพระรัตนตรัย” พอดีมีปีพาทย์กรมศิลป์ ปีพาทย์บรรเลงเพลงสาธุการ จุดธูปเทียนบูชาพระรัตนตรัย ชาวพุทธต้องรู้ชั้ ชาวพุทธไม่รู้หน้าอายนะ นั้แหละนี่คริสต์ พอดีจุดธูปเทียนเสร็จก็บอก “ปีพาทย์บรรเลงเพลงสาธุการครับกระผม” นั้คริสต์รู้ดีด้วย แล้วพุทธรู้ใหม่ ฟังกันเป็นแถว อาราธนาศีลไม่เป็น อายเขาอายุมาก นักเรียนมาอบรมต้องอาราธนาศีล ว่าศีล ๕ ศีล ๘ เป็นหมด ศีลอุโบสถเป็นหมดไม่ได้ ไม่งั้นเสียทีเขา ไม่ได้ชั้มาอบรมแล้วต้องให้รู้เรื่องอย่าให้เปลืองเวลาเขา ลูกเต้าเหล่าใครก็ต้องตามให้รู้จริงไปอย่าให้รู้ปลอม วันนั้ต้องพูดให้หมด เล่าให้ท่านฟัง เลยคริสต์เขาก็บอกว่าเอาละ จุดธูปเทียนแล้ว ต่อไปนี่ถ้าเป็นงานพิธีของชาวบ้านก็มีการบูชาพระ ถ้าเป็นงานราชการก็ไม่ต้องบูชาพระ มะยัง ภัณฑะ เลย แนะ ๆ คริสต์ เลยก็ มะยัง ภัณฑะ วิสูง วิสูง รั้กชะนั้ตถายะ บ้านนี้เขาเป็นดอกเตอร์ด้วย นั้ก็เล่าให้ท่านฟัง พอรับศีลเสร็จแล้วก็ วิบัติปฏิบัติพาหายะ สัพพะสัมปัตตติสทธิยา สัพพะทุกขวินาสายะ ปรีตตัง พุรุภะมังคะลัง พวกพุทธอำปากบ่อ แล้วอายุไม่มากหรือ ๖๐ , ๗๐ นั้เห็นใหม่ ขอฝากท่านทั้งหลายไว้ด้วย

อาตมาขอถามโยม มหรานิยมอยู่ที่ไหน อาตมาถามหลายคนแล้ว ตอบไม่ได้เลย มหรานิยมอยู่ที่พระเอาขั้ผึ้งสีปากแล้วก็ลงนะหน้าทอง โอโฮ มหรานิยมอะไรละ วันนั้ไปขอขั้ผึ้งที่สิงห์บุรีมา ตลับละ ๕๐ บาท แล้วมาสี สีไปสีมาไปโดยต้อยปาก ฟันหัก ๒ ซั้ มาขอขั้ผึ้งที่วัดใส่นั้มหรานิยม ก็ขอเจริญพรพูดให้มันตรงไปตรงมา ถ้าลูกโยมเรียนหนังสือเก่ง ต้องก้าวหน้าได้ ดอกเตอร์ขึ้นมานั้แหละ มหรานิยมอยู่ที่วิชาความรู้ ถ้าลูกเราไม่มีวิชาความรู้ไม่ต้องมีมหรานิยม ไม่ต้องพูดกัน อาตมาชอบพูดตรง ๆ นะ อ้อ มหรานิยมอยู่ตรงนั้ มหรานิยมอยู่ที่ใจไม่ต้องมาตอบ ฝรั่งเศส โอ. เค. ถ้าลูกเราเป็นดอกเตอร์ไปเข้ากับฝรั่งก็ได้ไม่เก้อเขิน เข้ากับคนไทยก็ได้ ว่าลูกเรามีหน้ามีตาเป็นดอกเตอร์ ลูก ๓ คน เป็นใหญ่เป็นโตหมด ลูกเป็นนายพล ลูกเป็น

อธิบดี ลูกเป็นหัวหน้ากอง นี่ชิมหานิยมชมชอบ ประชาชนชมชอบด้วย มหานิยมด้วยรู้วิชาการ

พระพุทธเจ้าบังคับเลยนะ ต้องเรียนหนังสือเป็นข้อหนึ่งของชาวพุทธ ถ้าไม่ยอมเรียน หรือจะรู้ ไม่ยอมดูหรือจะเห็น ไม่ยอมฟังหรือจะได้ยิน ไม่ยอมทำหรือจะเป็น จะลำเค็ญย่ำแย่จนแก่ตาย ต้องบังคับลูกเรียนหนังสือทั้งหมดนะ ไม่เรียนได้อย่างไร บางคนก็มาบ่นกับอาตมาว่าลูกไม่เรียนหนังสือ อาตมาไม่โทษเด็ก เป็นที่พ่อแม่ ไม่มีนโยบาย ไม่มีหลักสูตรที่จะสอนลูกให้เรียนหนังสือเลย ไม่มีการภาวนา ไม่มีการสวดมนต์ไหว้พระ ไม่มีการแผ่เมตตาให้ลูกมีจิตใจโน้นไปทางการศึกษาและวิชาการแต่ประการใด จะหมดโอกาสไป

ถ้าพูดถึงกฎแห่งกรรมและหลักกรรมในยุคนสมัยนี้ เขาไม่เชื่อเลย ทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว เขาก็จะไม่เชื่อแล้ว อาตมาก็ได้กฎหลักกรรมนี้ไว้ว่า ในปัจจุบัน ความเชื่อของคนไทยในเรื่องกรรมนั้น หรือทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว กำลังสั่นคลอน ไม่มีใครเชื่อถือว่ากรรมดี กรรมชั่ว ไม่เชื่อแล้ว ในสังคมของคนไทยเป็นอย่างนั้นจริง ๆ ของเมืองไทย เราก็มองเห็นว่าคนหลายคนก็อาตมาประสบกับคนหลายคนประกอบกรรมชั่ว เป็นผู้ทุจริตประพฤติผิดศีลธรรมกลับมีอำนาจวาสนาและมีทรัพย์สมบัติมาก มีคนเคารพยกย่องนับถือ ในขณะที่เดียวกัน คนซึ่งอยู่ในศีลธรรมกลับเป็นคนยากจน และมีความยากลำบากถูกหัวเราะเยาะ ดูถูก กลั่นแกล้ง ทำให้คนเริ่มสงสัยในเรื่องหลักกรรมและบางคนก็ไม่ยอมเชื่อในเรื่องนี้ ถึงกับมีคนเขียนเป็นคำกลอนว่า “คนทำดีได้ดีมีที่ไหน คนทำชั่วได้ดีมีถมไป”

ด้วยความเห็นใจบรรดาครูทั้งหลายที่จะต้องอบรมและสอนเยาวชนให้เป็นผู้มีศีลธรรม ให้มีความเชื่อถือในเรื่องกรรมและด้วยความวิตกกังวลอยู่ที่ครู เดียวนี้ครูวิตกกังวลบ่นกับอาตมาว่า “หลวงพ่อก่อน เขาไม่เชื่ออะ กรรมนี้ไม่มีใครเชื่อแล้ว คนไทยและเยาวชนสมัยนี้” เรากำลังประสบทิวฏฐิที่ผิด พระอรหันตศาสดาได้กล่าวถึงอันตรายที่เกิดแก่สัตว์โลกว่ามี ๕ อย่างว่าตามหลักกรรมนี้ทำให้คนเกิดอันตรายในปัจจุบันนี้มากมาย ขอฝากไว้ในที่นี้เสียเลย

๑. **กิเลสอันตราย** อันตรายเกิดแต่กิเลส เช่นมีความโลภ ความโกรธ ความหลง ตายตามถนนหนทางมีมากมาย ตายอย่างน่าเสียดาย
๒. **กัมมันตราย** อันตรายที่เกิดจากกรรมชั่วที่ทำให้ปัจจุบันนั้น เกิดอันตรายในปัจจุบัน ไม่ต้องไปเอาในชาติหน้า เห็นทันตาเลยกลางถนนหนทางนี้
๓. **วิปากัมมันตราย** อันตรายกันเกิดจากวิปากกรรม คือผลที่กรรมที่ทำไว้ในครั้งอดีต ออกมาประสบในขณะนี้ในปัจจุบันนั่นเอง

ท่านพี่น้องที่รัก อย่าคิดค่าจะไปเอาในชาติหน้า ทำบุญแล้วก็จะได้บุญในชาติหน้า ทำบาปแล้วจะได้บาปในชาติหน้า ชาตินี้เห็นทันตา แน่นอนที่สุด

๔. **ทิวฏฐิอันตราย** อันตรายกันเกิดจากทิวฏฐิที่ผิด คิดผิด คิดไม่ถูกต้อง ทำอะไรไม่มีตามคลองธรรม เป็นมิจจาชีพ ไม่เป็นสัมมาทิวฏฐิแต่ประการใด เกิดอันตรายในปัจจุบันนี้แน่นอน

๕. **อริโยปวาอันตราย** อันตรายเกิดจากการจ้วงจาบผู้มีบุญคุณ ผู้ทรงศีลทรงธรรม เช่น พระสงฆ์องค์เจ้า เป็นต้น แล้วก็จ้วงจาบกับครูบาอาจารย์ที่สอนหนังสือ เป็นอันตรายในปัจจุบันนี้ จ้วงจาบกับคุณพ่อคุณแม่เป็นอันตรายในปัจจุบันนี้แน่นอน

ยกตัวอย่าง ให้เห็นที่วิทยาลัยครูเทพสตรี ซึ่งตอนนี้อยู่เปลี่ยนชื่อเป็นสถาบันราชภัฏเทพสตรี จังหวัดลพบุรี เมื่อปี ๒๕๐๙-๒๕๑๐ จำไม่ได้ละเอียด มีการมาอบรมที่วัดอัมพวัน มาอยู่ที่วัดแล้วก็มาเล่นกองไฟ กินเหล้ามาด้วยกัน นี่ปริยญาครุศาสตร์ เกิดต๋อยปากครู ลงไปชกปากครูเลย ดูซิ อย่างนี้จะมีอริโยปวาอันตรายเกิดขึ้นใหม่ ครูก็ใจดี ครูก็เป็นมหาเปรียญ ๖ ประโยค ตอนบวชเณร แล้วก็ไปเรียนวิชาความรู้วิชาครูแล้วมาบรรจุที่วิทยาลัยครูเทพสตรีนั้น ไม่ต้องกล่าวนาม เตี่ยนี่ปลดเกษียณไปแล้ว “ผมไม่โกรธเขาแล้วครับ เขาต๋อยปากผมไม่เป็นไร เขาเมา” เราก็เรียกเด็กมา บอก “หนูเป็นบาปไปแล้ว นี่อริโยปวาอันตราย เธอไปขอโทษกรรมกับครูเสีย” ไม่ยอมไปขอ เปลี่ยนพฤติกรรมไปทางเมา เมาแล้วก็เปลี่ยนพฤติกรรม เปลี่ยนแปลงชีวิต กลายเป็นคนเหลวไหล นี่มันเปลี่ยนพฤติกรรมได้ เพราะหลักกรรมอันนี้ ออกมาชัดเจนนะ ขอเจริญพรนะ อยู่มาไม่ถึง ๗ วัน ขับมอเตอร์ไซค์ที่ทำวัง ถูกรถ ๑๐ ล้อ ขยี้เลย รถมอเตอร์ไซค์พังหมด เขาหัวและ ตายคาที่เลย นี่แหละอริโยปวาอันตราย อันตรายเกิดจากที่จ้วงจาบผู้มีบุญคุณ **อาตมาถึงสอนเด็กที่มาอบรม หนูอย่าเถียงพ่อเถียงแม่** เพียงแต่คิดไม่ดีกับพ่อแม่ก็บาปนะ หนูจะเรียนหนังสือไม่เก่ง เพียงแต่คิดนะไม่ใช่กฎหมาย อย่างกฎหมาย หมายความว่าต้องมีโทษจำเลย มีผู้กระทำมีคนฟ้อง และได้กระทำไปแล้วด้วย กฎหมายจึงบังคับคดีนั้นได้ **แต่เรื่องธรรมะเรื่องกรรมนี้ ไม่ต้องมีใครบังคับ ตัวเองมีเจตนาเป็นอกุศลกรรมเกิดขึ้น** แค่อคิดไม่ดีก็เป็นกรรมแก่ตัวเองแล้ว อย่างนี้เป็นต้น

อีกเรื่องหนึ่งขอเจริญพรแทรกรายการ เมื่อปี ๒๕๐๐ มีนิสิตปริญญาโทจุฬาฯ ๓๐ คน ไปที่ อ.ค่ายบางระจัน จ.สิงห์บุรี ไปให้แม่ทำครวี่เลี้ยงเพื่อน ๆ บอกว่า “เลี้ยงวันเกิดผม แม่รู้ไหม วัดเกิดผม ทำครวี่ต้องอร่อยด้วยนะ ผมจะพาเพื่อนมาจากกรุงเทพฯ” ก็ทำแบบบ้านนอกจะไปอร่อยอะไรก็ว่าแม่เสียดสีแม่ ว่าแม่เสียร้องไห้ไปเลยนะ แล้วก็กลับกรุงเทพฯ อาตมาจดไว้เลย อาตมารู้จักกันดี นี้รู้จักกับแม่เขา ดูซิลูกจะเกิดอันตรายใหม่ จะเปลี่ยนแปลงภาวะหลักกรรมนี้ ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงกับชีวิตของเขา ไปจ้วงจาบกับแม่เห็นชัด ดูซิว่าจะได้รับกรรมอะไรบ้าง

ในเวลาต่อมารับราชการ ได้แค่ ๓ ปี โดนไล่ออก นี่ปริญญาโท เมื่อปี ๒๕๐๐ นานมาแล้ว แล้วไปทำงานบริษัทฝรั่งก็โดนไล่ออก ไปทำงานบริษัทญี่ปุ่นก็โดนไล่ออกอีก นี่แหละกฎแห่งกรรมจากการกระทำของหลักกรรมเปลี่ยนพฤติกรรมของชีวิตได้ ทำให้เขากลายเป็นคนเหลวไหลไปเลย เรียนที่จุฬายา ปริญญาโท เป็นหมันไปเลย นี่แหละทรัพยากรของชีวิตก็หมดไปด้วยตามสภาพของกฎแห่งกรรมจากการกระทำของเขา นี้อยู่บางระจัน พ่อแม่ตาย น้องสาวยังอยู่ น้องสาวเคยมานั่งกรรมฐานที่วัด ถามเขาว่าพี่ชายเธอเป็นอย่างไร “หลวงพ่อกะเข้ากับใครไม่ได้เลย” นี่เขาเถียงแม่ อาตมาถึงสอนเด็กอย่าเถียงพ่อย่าเถียงแม่ บางทีพ่อเจ้าชู๊ไปมีเมียใหม่ บอกหนูนะเป็นลูกอย่าไปเข้าข้างแม่เธอนะ อย่าไปคิดว่าพ่อไม่ดี เธอจะเรียนหนังสือไม่เก่ง นี่เป็นความจริง ไปว่าพ่อไม่ดี มันเรื่องของพ่อเขา ไม่ใช่เรื่องของเธอ ๆ ยังเด็กเล็กนะ เธอยังเด็กมาก อย่าไปว่าพ่อตามแม่ไม่ได้นะ บางคนนี่ไล่พ่อออกจากบ้าน เจ๊งไปเลยนะ มีบริษัทในกรุงเทพฯ ไม่ออกชื่อ เจ๊งไปเลย ไล่พ่อออกจากบ้านแล้วพ่อไปตายเมืองจีน ดูซิ เชื่อแม่หาว่าพ่อทิ้งแม่ไปไม่เลี้ยงดูแม่ นี่พฤติกรรมจากกฎแห่งกรรม จากการกระทำเปลี่ยนแปลงชีวิตได้ทันที เลยกลายเป็นคนที่เลวร้ายในสังคม มันเปลี่ยนแปลงได้จากหลักกรรม

คำสอนของพระพุทธศาสนานี้ กฎแห่งกรรมเป็นคุณลักษณะพิเศษข้อหนึ่งของพระพุทธศาสนาที่พวกเราชาวพุทธควรจะภาคภูมิใจ ผู้สำเร็จปริญญาเอกทางวรรณคดีและวิทยาศาสตร์จากมหาวิทยาลัยออกฟอร์ด ได้กล่าวชมเชย พระพุทธศาสนาว่ามีลักษณะพิเศษเหนือศาสนาอื่นใดทั้ง ๓ คือ ศาสนายิว ศาสนาคริสต์ ศาสนาอิสลาม คือ **พระพุทธศาสนา** สอนว่าความทุกข์ในโลกเป็นกรรมวิบาก เป็นผลของกรรม ไม่ใช่แทรกแซงของพระเจ้าองค์ใดองค์หนึ่ง” บางศาสนาถือว่าชีวิตของมนุษย์เป็นไปตามที่พระเจ้าเป็นเจ้าจะดลบันดาลให้ และมนุษย์จะมีความสุขก็ด้วยความภักดีและวิงวอนต่อพระเจ้าเป็นเจ้า บาปที่ทำไว้ก่อนอาจจะล้างได้ ด้วยพิธีการทางศาสนา เช่นด้วยการสวดภาวนาต่อพระเจ้า หรือด้วยการลงอาบน้ำแม่ น้ำคงคา ที่ถือว่าศักดิ์สิทธิ์ที่ประเทศอินเดีย เพื่อล้างบาป สำหรับพุทธศาสนาของเรา นั้น พระผู้มีพระภาคเจ้าได้ตรัสไว้ชัดเจน บุคคลจะได้ดีหรือชั่ว ได้รับสุขหรือทุกข์ก็เพราะกรรม จะเปลี่ยนพฤติกรรมหรือเปลี่ยนแปลงของชีวิตนี้มันอยู่กับหลักกรรมจากการกระทำนั้นแน่นอนที่สุด ขอเจริญพรอย่างนั้น นี่แหละพระพุทธเจ้าตรัสไว้ชัดเจนมาก

บุคคลจะได้ดีหรือชั่วจะได้รับสุขหรือทุกข์ก็เพราะกรรม หรือการกระทำของตนเองทั้งสิ้น พระพุทธองค์ทรงสอนไว้ แม้จะสวดมนต์หรือวิงวอนขอร้องพระเจ้าหรือไปบนกับผีไปด้วยกับพระ ที่โยมไปหาผีเข้าทรงมาอ่อนวอนผีช่วย เสียใจด้วยนะ ต้องช่วยตัวเองซิ **อึดตื้อ อึดตื้อ**

โน นาโถ ตนเป็นที่พึ่งของตน นี้กลับไปให้ผีช่วย ให้ผีช่วยได้หรือไปวัดนี้ ถีอดอกไม้รูปเทียน
เอาไปให้พระช่วย แต่เสียใจด้วยตนต้องเป็นที่พึ่งของตน

๑. ต้องช่วยตัวเองได้
๒. ต้องพึ่งตนเองได้
๓. ต้องสอนตัวเองได้

ถ้าสามหลักนี้ไม่มีกับโยมคนใด คนนั้นจะเป็นที่พึ่งไม่ได้ พระท่านจะช่วยให้เรา
อย่างไร พระพุทธองค์ก็ไม่อาจจะช่วยให้เราพบความดีและความสุขได้ ถ้ามนุษย์เราจะมี
ความสุขได้ด้วยความภักดีและวิงวอนต่อพระผู้เป็นเจ้า และถ้าพระผู้เป็นเจ้าช่วยให้เราได้ตามที่
เราขอร้องแล้ว มนุษย์เราก็คงไม่ต้องทำอะไรอีก นอกจากร้องสรรเสริญคุณพระเจ้าหรือหา
สิ่งของต่าง ๆ มาบูชาแล้วก็ขอสิ่งที่ตนปรารถนาและถ้าบาปล้างด้วยพิธีกรรม คนเราก็จะกลัว
ทำไมกับการทำชั่ว เพราะเมื่อทำมาแล้วก็ไปหาพระเพื่อสารภาพผิด หรือมิฉะนั้นก็ลงอาบน้ำ
ที่แม่น้ำคงคาประเทศอินเดียโน่น น้ำที่ถือว่าศักดิ์สิทธิ์ ซึ่งถ้าเป็นจริงตามที่กล่าวมาแล้ว ผู้
ประกอบกรรมชั่ว แม้จะร้ายแรงเพียงใด หากได้ลงอาบน้ำในแม่น้ำคงคา ถือว่าศักดิ์สิทธิ์แล้ว
ก็จะได้ไปสวรรค์กันหมด แล้วบรรดาสัตว์น้ำที่เกิดในแม่น้ำคงคา เช่น ปลา ปู และเต่า ก็คงจะ
มีความบริสุทธิ์ไปสวรรค์ได้มากกว่ามนุษย์ เพราะสัตว์เหล่านี้ได้อาบน้ำศักดิ์สิทธิ์อยู่
ตลอดเวลา ความเชื่อในหลักกรรมนี้ ตามคำสอนของพระพุทธศาสนา ชาวพุทธต้องเชื่อ ๔
อย่าง ต้องเชื่อหลัก ๔ ประการ คือ **หลักตถาคตโพธิสัทธา**

๑. **ตถาคตโพธิสัทธา** เชื่อในการตรัสรู้ของพระพุทธเจ้าคือ เชื่อว่า
พระพุทธเจ้าได้ตรัสรู้จริง เป็นผู้ประกอบด้วยพระปัญญาคุณ พระวิสุทธิ
คุณ พระมหากรุณาธิคุณ จริง ๆ
๒. **กัมมสัทธา** เชื่อในเรื่องกรรม เชื่อว่ากรรมมีจริง หลักกรรมที่เราทำดีได้ดี
ทำชั่วได้ชั่วมีจริง
๓. **วิปากสัทธา** เชื่อผลของกรรมคือ เชื่อว่ากรรมที่บุคคลทำไม่ว่าดีหรือชั่ว
ย่อมให้ผลเสมอ จึงจะเปลี่ยนกิจกรรม ความเปลี่ยนแปลงของชีวิตไป
ในทางที่เชื่อถือ และถูกต้องได้
๔. **กัมมัสสกตาสัทธา** เชื่อว่าสัตว์มีกรรมเป็นของตนเอง หรือเชื่อว่าผลที่เรา
ได้รับเป็นผลแห่งการกระทำของเราเอง ซึ่งอาจจะเป็นกรรมที่ทำใน
ปัจจุบันชาติ หรืออดีตชาติ หรือจะทำในภพใด

จะเห็นได้ว่าในความเชื่อถือศรัทธา ๔ อย่าง เป็นความเชื่อในเรื่องเกี่ยวกับหลักกรรม
ถ้าเราเชื่อ ๔ อย่างนี้ เราจะรู้จักกฎแห่งกรรมและหลักกรรมของเราเองเป็นการคิดพิจารณาด้วย

ตน ๓ อย่าง หลักกรรมจึงเป็นคำสอนที่สำคัญในพระพุทธศาสนา มาก ผู้เป็นชาวพุทธทุกคน จึงควรเชื่อในเรื่องกรรม พยายามศึกษาและทำความเข้าใจในเรื่องกรรม อาตมากล่าวได้ว่า ชาวพุทธที่ไม่เชื่อเรื่องกรรม หาใช่ชาวพุทธที่แท้จริงไม่ เป็นชาวพุทธแต่เพียงในนาม ถ้าศาสนาพุทธมีประโยชน์แก่เขาเพียงใช้กรอกแบบฟอร์ม เพื่อไม่ให้ถูกว่าเป็นคนไม่มีศาสนาเท่านั้นเองหรือประการใด น่าจะเป็นเช่นนั้น เป็นที่น่าเสียดายนะไม่ได้ศึกษา ชาวพุทธเราเดี๋ยวนี้ รู้จักข้าวชั้นแกงโถไปวัด *อุโปสถัง* รักษาอุโบสถศาลาพังไปหลายหลังไม่ไปเหนือไม่ไปใต้ *อุโปสถัง* ไม่ได้รู้อะไรเลยนะ นี่ข้อเท็จจริงนะ

อาตมาขอเสนอแนะ บางที่พ่อแม่สวดมนต์ไม่เป็น บางที่มาที่วัด เขาเป็นโรคมะเร็ง แม่เป็นโรคและเขาจะตาย บอกโยมสวดพุทธคุณ พระธรรมคุณ พระสังฆคุณ พาหุงมหากาฯ หาย ตำราอาตมาแม่ ถ้าหายล่ะแปลว่าไม่ตาย ถ้าตายล่ะแปลว่าไม่หาย ดีกว่าไปหาหมอ ดูอีก หาหมอได้เรื่องอะไร หมอพูดบอก ดู ๆ ไปซิ อาตมาตายแม่ ถ้ามันหายมันก็ไม่ตาย ถ้าตายมันจะหายได้ไง สวดมนต์ พุทธคุณ “หลวงพ่อบา พุทธคุณอะไรคะ” “อิติปิโส ยังไงเล่า” “โสดอยู่ตรงไหนคะ” เลิกพูดเลย อายุตั้ง ๕๐ แล้ว เลิกพูดเลย นี่หรือชาวพุทธ อาตมาขอตั้งนะ สวดมนต์ไม่เป็น คริสต์พระบิดา พระบุตร พระจิต อธิบายได้ตั้งแต่หัวเท้ากำปั้นโน้นดู ร.ร. สุพรรณบุรี ร.ร. สหวิทย์พัฒนชยการ วันนั้นอาจารย์บุญส่งไป สวดมนต์ตั้ง ๔-๕,๐๐๐ พร้อมกันหมด แม่เมตตาพร้อมกันหมด อุทิศส่วนกุศลพร้อมกันหมด ถวายเป็นพระราชกุศลให้ในหลวงพร้อมกันหมด เป็นเสียงเดียวกันหมด เดินเหมือนกันหมด อย่างนี้ซิ ๕,๐๐๐ คน บาง ร.ร. อาตมาไปเห็นกับตา อยู่ในเขตสิงห์บุรี ไปทางชัยนาท อรหัง สัมมา สัมพุทธโธ ภควา สังฆังนะมามิ แล้ววิ่งจากเสาธงเลย อาตมายืนดู ครู ร.ร.นี้ไว้วิญญูญาณครู ไม่มีวิญญูญาณทั้งโรงเรียนเชียวเรอะ นั่ง แล้วยืนดูเด็ก แล้วก็มีการกลองตีตั้ง ๆๆ อรหัง สัมมา สัมพุทธโธ สัง...นะมามิ กลองตีตั้ง ๆๆ แล้วก็วิ่งขึ้น ครู ร.ร.นี้ มี ๑๔ คน ไม่มีวิญญูญาณครูแม้แต่คนเดียว

อาตมาพิจารณาตามหลักกรรมเห็น อ้อ ผ.อ. ร.ร.นี้หันหลังเข้าวัด สวดมนต์ให้เป็นนะ สวดมนต์ไม่เป็นไม่ใช่ชาวพุทธ หลักกรรมมันจะบอกไว้ชัดเจน สวดมนต์ไม่เป็นไม่ใช่ชาวพุทธแล้วยังหลงทางไปนรกกันอีก ไปเป็นเปรต อสุรกาย สัตว์เดรัจฉาน ไหนเลยล่ะจะเป็นผลงานชีวิตของชาวพุทธได้แล้วก็บอกว่าบุญไม่ช่วย “โอ หลวงพ่อจ๊ะ ฉันทำบุญมากไม่เห็นบุญช่วยเลย” ถามว่าทำอย่างไรล่ะ บอกวัดโน้น ๑๐ บาท ๒๐ บาท บางคนทำบุญน้อยแต่หวังผลมาก เขาเรียกว่าค้ากำไรเกินควร แล้วคนเดี๋ยวนี้มี อาตมาสังเกตในวัด อาตมาเป็นนักเรียน โยมเป็นครูมาหลายคนมาที่วัด มาให้อาตมาเรียน ดูหน้ารู้หมด เราก็เรียนแล้วจดไว้ ดูว่าจะจริงหรือไม่จริง ไม่เคยพลาด ดูคนดูหน้าส่งกระแสจิต

อาตมาสอนเด็ก ออกจากตรงนี้ไปดูครูสอน นี่กระแสดิจจะออกจากตรงนี้ มีกรรมวิธี แล้วจะได้จำหนังสือได้ เวลาจะกำลังใจตก ลึนปี่นี้จะหายใจยาว ๆ เดี่ยวก็เพิ่มกำลังขึ้นมาเท่านี้ก็ทำกันไม่ได้ มัวแต่พูดฉันจะไปสวรรค์โธ้ย เมื่อวานฉันนี่ “หลวงพ่อกะ ฉันไปนั่งนะ พระพุทธเจ้ามาคุยกับฉัน ๓ องค์นะ โอโฮ พระพุทธเจ้าสวยจัง ฉันจะต้องไปตาม พระพุทธเจ้า แล้วที่วัดหลวงพ่อกะมีต่อญาณใหม่” บอกที่นี้ไม่มีญาณ ไปวัดนี้ไม่มีญาณ แต่ทำพื้นฐานยังทำไม่ได้ แล้วจะไปต่อญาณ จะไปสวรรค์ จะไปนิพพาน มันจะไปได้หรือ แค่มบัตติ มนุษย์ยังทำกันไม่ได้ จะไปสวรรค์ จะไปนิพพาน อาตมาไม่เห็นด้วยนะขอเจริญพรอย่างนั้น

แล้วคนนี้ไรรมากราบชาติสัตบุรุษชาติผู้ดี แล้วคนไหนจะมีศีลธรรม จะเป็นหลักแห่งกรรม เปลี่ยนแปลงชีวิตไปในทางเลว แน่นอนที่สุด แถมนอนตื่นสายอีก หน่ายหากินไปหมิ่นเงินน้อย ไปนั่งคอยวาสนาให้มาหาเอง เดี่ยวนี้คนชอบคอยวาสนาให้มาหาเอง ทำราชการก็อยากได้ ๒ ชั้น เดี่ยวนี้มีครึ่งแล้วนะ อาตมาบอกอธิบดี คนนี้ขี้เกียจนี้ แล้วก็มาบ่อยอนี่ให้เลยครึ่งชั้น เอาไปครึ่งชั้นแล้วนะ ถ้าอยากได้ ๕ ชั้นให้ได้เหมือนกัน แต่ต้องไปตายชายแดนนะ ต้องสมัครไปตายชายแดนต้องสมัครไปทำงานให้ราชการ ต้องตายในสงครามโน่นจึงจะได้ ๕ ชั้น โยมเอาใหม่ ไม่เอาอย่าอยากได้ซี ๕ ชั้นมันมากไป อยากได้เกินไป เกินโควต้า เขามีโควต้ากัน ความดีมีไหม เข้าไม่ถึงความดี ไม่ซึ้ง เข้าไม่ซึ้งใจ มันไม่ไผ่ดีหรอก มันจะไม่มีสัจจะ จะไม่มีเหตุผล จะไม่มีกตัญญูรู้หน้าที่งานจะไม่มีความจริงจัง แล้วจะไป ๒ ชั้น ๓ ชั้นได้หรือ ต้องดูกฎแห่งกรรม อาตมาจะกล่าวว่ ชาวพุทธที่ไม่เชื่อกฎแห่งกรรมหรือหลักกรรมนั้น หาใช่ชาวพุทธที่แท้จริงไม่

คนที่เชื่อในเรื่องกรรม หลักกรรม ย่อมได้เปรียบกว่าคนที่ไม่เชื่อในเรื่องนี้ คนที่เชื่อในเรื่องกรรมย่อมสามารถอดทนรับความทุกข์ยากลำบากได้ อดทนต่อความผิดหวังความขมขื่น และเคราะห์ร้ายที่เกิดแก่ตนได้ เพราะถือว่าเป็นผลกรรมที่ทำมาแต่อดีต ไม่ดีในพโยตีพายจะไม่เสียอกเสียใจ ยอมรับผิดด้วยความซึ้งใจ จะอดทนต่อสู้กับกรรมของตนเองที่ตนได้กระทำไว้ จะไม่ย่อท้อแต่ประการใด จะไปว่าโลกไม่ยุติธรรม ตนไม่ได้รับความเป็นธรรมหรือที่เราทำอย่างนั้น ตนก็ได้รับความเป็นธรรม ทำดีแล้วไม่ได้ดี นี่เห็นพูดกันในสังคมมากมาย อาตมาได้ยินอยู่เสมอไปพูดที่วัด “หลวงพ่อกะ เกิดมามีกรรม เกิดมาทำอะไร หลวงพ่อกะ ฉันไม่รู้เป็นอย่างไร มันน้อยเนื้อต่ำใจ ทำดีไม่ได้ดี” แม่คุณแม่ทูนหัวมาพูดทำไมที่วัด เยอะเลย กฎแห่งกรรม หลักกรรม มาให้อาตมาเรียนหลายรูปแบบเลย ครอบครัวยังไม่มีความสุข มาอันดับหนึ่งที่วัด มาทุกวัน ครอบครัวยังไม่มีความสุข สองผิดหวังในชีวิตโรคประสาท เป็นโรคทันสมัย เดี่ยวนี้เป็นโรคทันสมัยกันมาก ที่นี้ไม่มีนะ ที่นั่นนี่คงไม่มีโรคทันสมัยหรอก แต่เป็นด้วยกันก็จะได้สมัยใหม่ด้วยกัน ผิดหวังในชีวิตเป็นโรคทันสมัยมาอันดับสองของวัดอัมพวัน อันดับ ๓

ลูกไม่ยอมเรียนหนังสือ จะว่าอย่างไรและเบลออกไปแล้ว ไม่ยอมเรียนหลายคนที่วัดนะ อาตมา สงสาร ไปที่แม่เขา หลักกรรมอันนี้ทำให้เปลี่ยนพฤติกรรมไปไม่เรียนหนังสือได้ เป็นกรรม ของพ่อแม่ บางทีเร่งรัดให้ลูกดูหนังสือถึงตีหนึ่งตีสอง ระวังนะ เบลอนะ นี่เบลออกไป ๑๐ กว่า คนแล้วที่อาตมาจับได้ นี่แหละความผิดหวังของพ่อแม่ น่าเสียดาย ขอเจริญพรอย่างนั้น นี่ ชัดเจนมากลูกเบลไปแล้ว นี่มาอันดับ ๓ ลูกไม่ยอมเรียนหนังสือ กำลังเรียนเก่งระวังนะ ถ้าลูก ใครเรียนเก่งเบรคเข้าไว้บ้างนะ ในกรุงเทพฯนี่แหละ พ่อเป็นวิศวกรไฟฟ้า แม่เป็นวิศวกร ไฟฟ้า เร่งไปเร่งมาไปจิตตกวูบเลย เบลอเลย พาไปที่วัด บอกหลวงพ่อดีอัมพวันช่วยได้ ไหม แล้วก็เห็นว่าไปหาเจ้าเข้าทรงรักษา ก็ไม่เห็นหายนี่ เป็นโรครกรรมนะ ถ้าตายถึงจะหมด เหวหมดกรรมนะ โยมที่นั่นอยู่อยากหมดเวรหมดกรรมไวไหมด ถ้าอยากไวก็เข้าเมรุโน่น หมด ลมหายใจแล้วหมดเวรกรรมแน่ ๆ ถ้ายังมีลมหายใจนี้กรรมดีหรือกรรมชั่ว เอากกรรมดีเชียว อย่าไปเอากกรรมชั่ว นี่แหละมันมีกรรมอย่างนี้

อันดับ ๔ เศรษฐกิจไม่พอปากพอท้องเป็นหนักไม่พอก ที่วัดเป็นอันดับ ๔ “หลวงพ่อดีช่วยแม่เมตตาให้เขาใช้หนี้หน่อย ธนาการจะยึดแล้ว จะยึดบ้านฉัน” แล้วจะให้อาตมาช่วย อย่งไร จะเอาเงินไปช่วยหรือ ไปถามธนาการชื้อ อาตมามีศาลาอยู่ ๔ หลัง ให้เขามาตีราคา เข้าแล้วเอาเงินไปเดี๋ยวจะช่วยเอาไหม จะให้แม่เมตตาแล้วก็จะให้เงินมา มีที่ไหน แม่เมตตา แล้วได้เงินมาหรือ แม่ไปแม่มีแต่เงินออก ยิ่งแม่ยิ่งออกยิ่งให้ยิ่งได้ ยิ่งหวงอดหมดไม่มา เราไม่หวงกันเราก็ไม่อด หมดมาเรื่อย ๆ ไม่เคยจน โทรมเมื่อคืนนี้มา ๕ ราย “หลวงพ่อดีช่วยหนู หน่อย เขาจะยึดเดือนหน้าแล้ว วันที่ ๑๕ มกรา เขาจะยึดแล้ว เป็นหนี้เข้า ๕ แสน” แล้วจะให้ อาตมาช่วยอย่งไร ให้อาตมาช่วยแม่เมตตาเอาเงินแล้วแก๊งเฉย ๆ แล้วเงินลอยมาหรือ ก็ คงไม่ได้ ก็โยมหมั่นสวดมนต์ไหว้พระไปแล้วพยายามตัดทอนขายที่ไปเสียบ้าง แล้วเอาเงิน ไปใช้หนี้ธนาการก็หมดเรื่องไป จบด้วยรายการนั้น

อันดับ ๕ มีแล้วยังไม่พอ นี่เป็นกรรมวิธีเปลี่ยนไปได้อย่างง่ายดาย อำนาจโลกมีเงินมี ทองก็ร่วม ๑๐๐ ล้าน บัดนี้หมดตัวแล้ว ตังค์เดียวไม่มีเหลือ เดียวนี้อยู่ที่วัด ไปนั่งกรรมฐานที่ วัด หมดตัวแล้ว เงินถูกโกงหมดเลย ตัวเองมัวไปเล่นการพนัน มัวเที่ยวสรวลเสเฮฮาแล้วไป มอบให้เพื่อน จัดบ้านจัดสรร จัดที่จัดทางเขาขาย เขาก็ลงชื่อเขาไปหมด ตัวเองก็มัวเมา มัน เปลี่ยนพฤติกรรมความเปลี่ยนแปลงของชีวิต ต่อมาตาคนนี่ที่ไปนั่งกรรมฐาน พุดจาเรียบร้อย เดียวนี้คนละคนเลยเปลี่ยนแปลงหน้ามือกับหลังมือเลย จากกรรมมาตัดรอน หมดเงินหมด ทอง เป็นร้อย ๆ ล้าน เดียวนี้ไม่มีแล้วภรรยาหนีเลย หนีไปอเมริกาเอาลูกไปหมดแล้วแกจะ เป็นบ้า ออกจากศรีธัญญามาหาอาตมา ๆ บอกว่า เอาละไม่เป็นไร เอาละโยมอยากเจ็ดที่มีเจ็ด หน หมดแล้วแล้วไป โยมเกิดมานี่นะผ้าสักผีก็ไม่มี นาฬิกาสักเรือนก็ไม่มี แล้วเราก็กมาหา

เอง ปลงให้มันตก แต่ก็ดีขึ้น ดีขึ้นก็มานั่งกรรมฐาน บัดนี้ดีขึ้น “จะมีสติปัญญาแล้ว หลวงพ่อ
ผมได้ปัญญาจากนั่งกรรมฐานกับหลวงพ่อแล้ว ผมจะไปเอาที่สุราษฎร์ นึกได้แล้วที่ยังอยู่อีก
๓ แปลง ผมมันเบลอ ๆ ลืมทีไร” นี่หลักการใหม่ จากการกระทำที่เบลอหมด ทำให้ลืม
ให้หลง นั่นคือหลักการ เปลี่ยนพฤติกรรม เปลี่ยนภาวะจิต เปลี่ยนแปลงชีวิตได้ จากหลัก
กรรมอันนี้ที่พูดในวันนี้สำคัญมาก ขอเจริญพรว่าเป็นอย่างนั้น

ในเมื่อเป็นเช่นนี้ โยมที่ว่านี้ภรรยาหนีไปอเมริกาเมื่อวานอาตมาโทรตาม บอกโยม ที่
พาลูกไปอยู่อเมริกาที่สามี่ดีขึ้นแล้วนะ เดียวนี้ดีขึ้นมากแล้ว กรรมฐานดีที่สุด เป็นแกนหลักนำ
ของชีวิตที่ผ่านพ้นจากความทุกข์ได้ดีมีความสุขความเจริญ ทำให้นึกถึงกรรมจากการกระทำ
ได้ เลยเขานึกที่ ๓ แปลงที่สุราษฎร์ บอก “หลวงพ่อ ผมสบายใจแล้ว ๆ นึกที่ได้อีก ผมที่เบลอ
นี่นึกไม่ออกว่ามันมีที่ไหนบ้าง แล้วก็อีก ๒ แปลงที่เชียงใหม่ดอยสะเก็ดที่ซื้อไว้ หลวงพ่อ
ผมใจขึ้นมามากแล้ว” นี่ที่ ๆ จะขายก็ไม่เกิน ๕๐ ล้าน ที่อีกแปลงหนึ่งก็ ๕-๖๐ ไร่ อยู่ใกล้ถนน
ทั้งนั้น นี่ปัญหาเกิดจากแก่นนำของชีวิต จากหลักการกระทำเปลี่ยนแปลงภาวะให้กลับร้าย
กลายเป็นดีได้ ด้วยการนั่งเจริญพระกรรมฐาน

บางรายเป็นเด็กเรียนหนังสือ นั่งกรรมฐานไปเจอพระพุทธรเจ้า ไม่รู้พระพุทธรเจ้าองค์
ไหน ท่านบอกอย่าไปเรียนเลยหนู พระพุทธรเจ้าท่านพูดอย่างนั้น บอกว่าเข้างานก็ยากอย่า
เรียนเลย มานั่งไปแล้วจะได้ไปสวรรค์นิพพาน แล้วหนูก็มาบอกอาตมา ไม่ใช่ที่นั่งที่วัดนะ ที่วัด
นั่งไม่เห็นพระพุทธรเจ้านะ ที่วัดนั่งเห็นตัวเองนะ นั่งรำลึกถึงกรรมตัวเอง แก้ไขปัญหาชีวิต
ตัวเอง เจ้าจะรู้อนาคตไปข้างหน้าจะเดินทางไปอย่างไร ชีวิตจะแจ่มใสหรือจะตัดตอนอย่างไร
มันจะบอกเองระลึกชาติได้ เห็นหนอ นี่นิสัยเป็นอย่างไร มันจะบอกออกมาอย่างนี้ ไม่ใช่ที่นั่ง
เห็นพระพุทธรเจ้าองค์ไหน มาตรัสอีกแล้วว่าไม่ต้องเรียนหนังสือ เป็นอริกับเราแล้ว อาตมา
อยากจะไปเจอพระพุทธรเจ้าองค์นี้ ว่าองค์ไหน ปลอมมาอย่างไรให้เด็กเลิกเรียนหนังสือ อย่าง
นี้ก็มี ในประเทศไทยกำลังสั่นคลอนในเรื่องปฏิบัติผิด ขาดสติสัมปชัญญะมาก ไม่มีสติประจำ
จิต คนที่ประกอบกรรมทำชั่วทั้งหลายนี้ด้วยกาย ด้วยวาจา ด้วยใจ ส่วนใหญ่เป็นคนไม่เชื่อ
เรื่องกรรมทั้งนั้น ไม่เชื่อเรื่องบุญเรื่องบาป ไม่เชื่อเรื่องตายแล้วเกิด คนพวกนี้เกิดมาจึงมุ่ง
แสวงหาทรัพย์สมบัติและความสุขสบายแต่ส่วนตัวโดยไม่คำนึงถึงว่าทรัพย์สมบัติหรือความ
สนุกสนานที่ตนได้มาถูกหรือผิด แล้วทำให้คนอื่นได้รับความเดือดร้อนหรือไม่ ประการใด
สัตว์ทั้งหลายมีกรรมเป็นของตน

ในจุฬามณีภวังคสูตร มัชฌิมนิกาย อุปปริบถนาสก์ สุภมาณพ บุตรโศเตยยพราหมณ์
ได้ทูลถามพระพุทธรเจ้าว่า อะไรเป็นเหตุให้มนุษย์ให้เป็นต่าง ๆ กัน พระผู้มีพระภาคเจ้าตรัส
ว่า มาณพเอ๋ย สัตว์ทั้งหลายมีกรรมเป็นของตน เป็นผู้รับผลของกรรม มีกรรมเป็น

กำเนิด มีกรรมเป็นเผ่าพันธุ์ มีกรรมเป็นที่พึ่งที่อาศัย กรรมย่อมจำแนกสัตว์ทั้งหลาย ให้เลวและประณีต

พระพุทธวจนะข้างต้น หมายความว่า เมื่อเราทำกรรมใดลงไป กรรมนั้นย่อมเป็นของเราโดยเฉพาะและเราจะเป็นผู้รับผลของกรรมนั่นเอง จะโยนให้ผู้อื่นไม่ได้ เช่น เราทำกรรมชั่วอย่างหนึ่ง เราจะต้องรับผลของกรรมชั่วนั้น จะล้มล้างหรือโอนไปให้ผู้อื่นไม่ได้ แม้ผู้อื่นจะยินดีรับโอนกรรมชั่วของเราหรือไม่ก็ตาม แล้วก็การฆ่าสัตว์บุชายัญที่เขาสวดกัน อาตมาไปจำเขามาว่าฆ่าสัตว์บุชายัญ เวลานั้นเอาแพะมาฆ่าไปบูชาพระเจ้าของเขาด้วย คิดว่าเป็นการโยนบาปที่ทำไปให้แก่สัตว์ที่ถูกฆ่า จึงเป็นการกระทำที่โง่เขลา ใช้สัตว์ไปสวรรค์โง่มาก เขลามาก ไร้เหตุผล แล้วแทนที่จะเป็นการล้างบาป กลับเป็นการสร้างบาปให้เพิ่มขึ้นอีก สำหรับกรรมดีก็เช่นเดียวกันผู้ใดทำกรรมดี กรรมดีนั้นย่อมเป็นของผู้ทำโดยเฉพาะ จะจ้างหรือวานให้ทำแทนกันไม่ได้ เช่นเราจะเอาเงินไปจ้างผู้อื่นให้ประกอบกรรมดี แล้วขอให้โอน กรรมดีที่ผู้อื่นทำมาให้แก่เรา ย่อมทำไม่ได้ หากเราต้องการกรรมดีเป็นของเรา เราก็ต้องประกอบกรรมดี ทำกรรมของเราเอง สร้างความดี เหมือนกับการรับประทานอาหาร ผู้ใดรับประทานอาหารนั้นก็เป็นผู้อิ่ม จะโอนกันอย่างไร ให้เขารับประทานอาหารแล้วเราจะอิ่มเองนี่คงทำไม่ได้ จะทำได้ยาก เราจะเอาเงินไปให้ผู้อื่นซื้ออาหารรับประทานแล้วจะโอนความอิ่มให้เรานั้น คงเป็นไปได้ยากอย่างแน่นอน หากเราต้องการความอิ่มเราก็ต้องรับประทานอาหารเอง

การที่มนุษย์เรามีภาวะความเป็นต่าง ๆ กันเช่นนี้ ดีหรือชั่ว รวยหรือจน เจริญหรือเสื่อม สุขหรือทุกข์ ก็เนื่องมาจากกรรมของตน หลักกรรมของตนเองทั้งสิ้น แล้วก็เปลี่ยนชีวิตไปในทางกรรมดีชั่วไม่เหมือนกัน เพราะมันเปลี่ยนภาวะได้ ไม่มีพระผู้เป็นเจ้า ไม่มีพระพรหม ไม่มีดวงดาว หรือสิ่งอื่นมาดลบันดาลให้เป็นไป และกรรมใดที่ทำลงไปก็จะเป็นกรรมดีหรือกรรมชั่วก็ตาม ย่อมให้ผลตอบแทนเสมอ ตลอดเวลากาลและย่อมติดตามผู้ทำไปเสมือนเงาติดตามตน หรือเหมือนกับล้อเกวียนที่หมุนไปตามรอยเท้าโคไปข้างหลังฉะนั้น เพราะเหตุนี้มนุษย์จึงมีกรรมเป็นที่พึ่งอาศัย หากเราทำกรรมดี เราก็ได้รับความสุขความเจริญ กรรมดีเปลี่ยนแปลงภาวะให้ไปในชีวิตที่ดีได้ในอนาคต กรรมดีจึงเปรียบเหมือนกัลยาณมิตร ที่คอยให้ความอุปการะและส่งเสริมให้เราประสบแต่ความสุขและความดีงาม แต่ถ้าเราทำกรรมชั่ว กรรมชั่วย่อมคอยล้างผลาญให้เราประสบแต่ความทุกข์และความเสื่อมโทรม เหมือนกับเพื่อนชั่วที่มีแต่นำเราไปสู่ความหายนะ

จริงอยู่ความชั่วบางอย่างที่ทำการไปอาจจะคิดว่าน่าผลดีมาให้ เช่น เราลักทรัพย์ ทำให้ได้ทรัพย์มาใช้แล้วจะว่าความชั่วให้ผลชั่วอย่างไร แต่นั่นก็ไม่ผิดอะไรกับคนกินขนมซึ่งเจือยาพิษ ตราบใดที่ยาพิษยังไม่ให้ผลก็เข้าใจว่าขนมนั้นเอร็ดอร่อยหวาน เช่นเดียวกับการคบ

เพื่อนซึ่งมาในรูปของมิตรอุปการะ ในบางคราวเราอาจเข้าใจผิดว่าเป็นกัลยาณมิตร แต่เมื่อเพื่อนผู้นั้นได้หักหลังเรา หรือพาไปสู่ความหายนะแล้วเราจึงได้รู้สึกสำนึก ฉะนั้นผู้ใดที่ต้องการกัลยาณมิตรหรือที่พึ่งอาศัยที่ดีก็ต้องประกอบกรรมดี หากผู้ใดประกอบกรรมชั่วก็จะได้เพื่อนชั่วเป็นที่พึ่งอาศัย ซึ่งย่อมมีแต่จะนำผู้นั้นไปสู่ความทุกข์ ความหายนะในที่สุด จริงอยู่เรายังมีสิ่งอื่นเป็นที่พึ่งที่อาศัยอีก เช่น พระรัตนตรัย หรือเราชาวพุทธก็ได้สวดมนต์ไหว้พระขอยึดถือท่านอยู่เป็นที่พึ่งเสมอ พุทธัง สรณัง คัจฉามิ ชัมมัง สรณัง คัจฉามิ สังฆัง สรณัง คัจฉามิ พระรัตนตรัยเป็นที่พึ่งอาศัยแก่ตัวเองนี้แหละ นิพเพณิกะปริยาเยสุตตรณกนิบาต อังคุตตรนิกาย ว่า เจตนาหัง ภิกขเว กัมมัง ว ทามิ แปลว่า พระภิกษุทั้งหลาย เรากล่าวว่าเจตนาเป็นตัวกรรม เจตนาก็ได้แก่ความตั้งใจหรือความรู้ ซึ่งแบ่งไว้เป็น ๓ อย่างคือ

- ปุพฺพเจตนา เจตนาก่อนทำ
- มุญฺจนเจตนา เจตนาในเวลาทำ
- อปรารปรเจตนา เจตนาเมื่อทำไปแล้ว

การกระทำโดยมีเจตนาเกิดขึ้นนี้ถือว่าเป็นกรรมทั้งสิ้น ส่วนการกระทำที่ไม่มีเจตนาคือใจไม่ได้สั่งให้ทำไม่จัดว่าเป็นกรรม เช่นคนเจ็บมีไข้สูงเกิดเพื่อคลั่ง แม้จะพูดคำหยาบออกมาหรือเอามือหรือเท้าไปถูกใครเข้าบ้างก็ไม่เป็นกรรม เพราะทางวินัยพระก็มีการยกเว้นให้พระที่วิกลจริตซึ่งล่วงเกินสิกขาบทวินัยไม่ต้องอาบัติโทษ ทั้งนี้ก็โดยหลักเกณฑ์ที่ว่าถ้าผู้ทำไม่มีเจตนากระทำแล้ว การกระทำนั้นก็ไม่เป็นกรรม

ส่วนหลักเกณฑ์ข้อที่ ๒ ที่ว่าการกระทำนั้นจะต้องให้ผลเป็นบุญหรือบาป ก็เพื่อแยกการกระทำของพระอรหันต์ออกจากการกระทำของปุถุชน เนื่องจากพระอรหันต์เป็นผู้หลุดพ้นจากกิเลสอาสวะ ไม่มีความยึดถือในตัวตน การกระทำก็สักว่าทำ ที่เรียกว่า อัပ္พยากฤต ไม่นับว่ากรรมดีหรือกรรมชั่ว บุญหรือบาปก็ไม่มี พระอรหันต์ท่านไม่มีบุญบาปแล้วไม่เข้าในหลักเกณฑ์นี้ การกระทำของพระอรหันต์จึงไม่เรียกว่ากรรม แต่เรียกว่า กิริยา ส่วนปุถุชนเป็นกรรมซึ่งย่อมจะก่อให้เกิดวิบากหรือผลเสมอ กรรมดีก็ก่อให้เกิดบุญ ส่วนกรรมชั่วก็ก่อให้เกิดบาป เช่นที่เรียกว่า เวรกรรม หรือบาปกรรม ตรงกันข้ามกับฝ่ายข้างดีซึ่งเรียกว่า บุญ ทั้งนี้เพราะเราสามารถใช้คำว่ากรรมในความหมายที่ไม่ดี เช่น เมื่อเห็นใครต้องประสบเคราะห์แล้วถูกลงโทษ เราก็พูดว่า มันเป็นเวรกรรมของเขา หรือ เขาต้องรับบาปกรรมที่เขาทำไว้ แต่ความจริงคำว่า กรรมเป็นคำกลาง ๆ หมายถึงการกระทำที่จะมุ่งไปในทางดีก็ได้ในทางชั่วก็ได้ เปลี่ยนพฤติกรรมไปทางดีทางชั่วก็ได้ ถ้าเป็นกรรมดีตามที่กล่าวมาแล้วเราก็เรียกว่า กุศลกรรม ถ้าเป็นกรรมชั่วเราก็เรียกว่า อกุศลกรรม กรรมอาจจะจำแนกออกได้เป็นหลายประเภท แบ่งตามทางที่ทำได้เป็น ๓ ซึ่งได้แก่

- กายกรรม - กรรมที่ทำทางกาย
- วจีกรรม - กรรมทางวาจา
- มโนกรรม - กรรมทางใจ

ตามกรรมบท ๑๐ แบ่งกายกรรมออกเป็นฝ่ายละ ๓ ฝ่ายอกุศล ได้แก่ ฆ่าสัตว์ ลักทรัพย์ และผิดประเวณี ส่วนฝ่ายกุศลก็เว้นจากการฆ่าสัตว์ เว้นจากลักทรัพย์ และเว้นจากการประพฤติผิดประเวณี สำหรับวจีกรรมแบ่งออกเป็นฝ่ายละ ๔ คือ วจีกรรม ๔ ฝ่ายอกุศลก็ ได้แก่ พูดเท็จ พูดส่อเสียด พูดคำหยาบ พูดเพ้อเจ้อ ฝ่ายกุศลกรรมได้แก่ เว้นจากการพูดเท็จ ไม่พูดส่อเสียด ไม่พูดคำหยาบ ไม่พูดเพ้อเจ้อ ส่วนมโนกรรมแบ่งเป็นฝ่ายละ ๓ ฝ่ายอกุศล ได้แก่ เฟื่องลิ้นทรัพย์ผู้อื่น คิดปองร้าย และมีความเห็นผิด ฝ่ายกุศลได้แก่ ไม่เฟื่องลิ้นทรัพย์ผู้อื่น ไม่ปองร้าย และเห็นชอบตามคลองธรรม

ตามที่กล่าวมาจะเห็นได้ว่า แม้แต่ความนึกคิดก็จัดว่าเป็นกรรมแล้ว เช่นเราคิดจะลักทรัพย์หรือทำร้ายคนอื่น แม้จะยังไม่ลงมือทำก็ถือเป็นกรรมชั่ว คือจะต้องมีผลตอบแทนแล้ว ผิดกับการลงโทษตามกฎหมายอาญา ซึ่งจะลงโทษได้ต่อเมื่อผู้กระทำได้เตรียมการหรือลงมือกระทำแล้ว ฉะนั้นเป็นต้น ลำพังแต่ความคิดจะกระทำ ความผิดยังมีโทษไม่ ตามกฎหมายอาญาไม่เอาโทษ ความคิดที่จะทำความผิดก็เพราะเป็นการยากที่จะพิสูจน์ ความนึกคิดของบุคคลนั้น และเห็นว่ายังไม่มีความเสียหายเกิดขึ้น แต่หลักของกรรมได้ถือความคิดชั่วเป็นความผิด ก็เนื่องจากว่าแม้คนอื่นไม่รู้ผู้คิดก็รู้และแม้ผู้อื่นยังไม่เสียหาย ผู้คิดเองก็เสียหายแล้ว ฉะนั้นจึงต้องมีวิบากติดตามมา จะเห็นได้ว่าการสนองผลของกรรมมีขอบเขตกว้างขวางกว่าการลงโทษของกฎหมายบ้านเมืองมากมาย ก็ขอเสนอแนะญาติโยมทั้งหลายว่า การกระทำนี้ยกตัวอย่างให้เห็นเช่น โยมจะทำความกรรมจากการกระทำของตน จะเอาอะไรมาเป็นหลักของมนุษยชน เราจะเห็นได้ว่าจะแก้กรรมตรงไหน สำหรับทางคดีที่จะเกิดขึ้นในโลกใหม่ ปัจจุบันนี้ที่มันจะเปลี่ยนแปลงไปตามสภาพของกรรมนั้นคือ หลักกรรมกับการเปลี่ยนแปลงของชีวิต อาตมามาคำนวณได้คือ คุณสมบัติของมนุษย์ คีล ๕ นี้เอง เอามาจดทำกราฟแล้วมานั่งกรรมฐาน โยมที่

๑. ปาณาติบาต ถ้าติดมา ๖๐% นะ ไม่รู้จักจะแก้รับรองเป็นอัมพาต เป็นง่อยเปลี้ยเสียขาโดนรถชน ง่อยเปลี้ยเสียขาโดยผ่าตัด ๖๐% จดไว้แล้ว
๒. อทินนาทาน ติดมา ๖๐% จดไว้เลยนะ ถ้าไม่แก้สำหรับคุณภาพ ภาพของมนุษย์ กิจใจ มนุสสปฏิลาโภ คนเป็นมนุษย์ต้องมีคุณสมบัติมา หายากมาก ต้องมีสมบัติมนุษย์มาคือ คีลบริสุทธิ์ จักขุ อุตปาที ญาณัง มีญาณมาเกิดเป็นมนุษย์ จักขุ อุตปาที ปัญญา มีปัญญาจึงจะมาเป็นมนุษย์ได้ จักขุ อุตปาที วิชชา มีวิชาจึงจะมา

เกิดเป็นมนุษย์ได้ จักขง อุทปาทิ อาโลโก มีแสงสว่างจึงจะมากเกิดเป็นมนุษย์ได้ คือ หมายความว่าไม่จำกัดกาลเวลา ไม่จำกัดเพศหญิงเพศชาย กระทำความดีได้ด้วยกัน ทั้งนั้นทั้งกลางวันกลางคืน ทั้งหลับทั้งตื่น เป็นต้น นี่อาตมาก็เอาหลักเกณฑ์ของ มนุษย์มาคำนวณ อทินนาทานติดมา ๖๐% ครั้งอดีตที่ผ่านมาหรือกระทำแล้วใน ปัจจุบัน ทั้งเป็นอดีตที่เมื่อเป็นเด็กอยู่ก็ตาม

หนึ่งต้องถูกโจรปล้น ถูกจี ถูกขอยหาย ถูกไฟไหม้บ้านออกมาในแบบนี้แน่

๓. กาเมสิมิจฉาจาร ติดมา ๖๐% คำนวณได้ไม่ยากเลย ขอประทานโทษกล่าวในที่ ประชุม มีสามีเป็นของเขาหมด มีภรรยา มีคู่ อาตมาจับได้แล้ว มีสามี กฎแห่งกรรมนะ มีคู่กันเยอะ ออกมาในแบบนี้เลย ถ้าแก้มีทางแก้เหมือนกัน แต่ไม่แก้กัน
๔. มุสาวาท หลอกหลวงโลภหวังเอาลาภเขา ติดมา ๖๐% รับรองโดนโกง โดนหลอก ตลอดไปในโลกใหม่ ปัจจุบันโดนหลอก โดนโกง ไม่ใช่หนี้ด้วย นี่แหละพูดเท็จ พูดไม่ มีความจริงแต่ประการใด ก็ออกมาในแบบนี้ตลอดเลยเป็นอย่างนี้
๕. สุราเมรย ติดมา ๖๐% ก็ขอเจริญพร เป็นโรคประสาท ถ้าไปเกิดที่ไหนก็เป็นโรค ประสาท ๗ ชั่วบรรพบุรุษ บรรพบุรุษ ๗ ชั่วโคตร หรือบรรพบุรุษนี้ ขอประทานอภัย ข้างบน ๓ ข้างล่าง ๓ เรา ๑ เป็น ๗ เราจะต้องเวรกรรมนี้ไปถึงลูกกับหลานกับเหลน ไม่ถึงสี่ เพราะส่งผลไม่ถึง แต่ข้างบนมีปู่ย่า ตายาย แล้วมีเราชั้นกลาง ข้างบน ๓ ข้างล่าง ๓ เราอยู่กลางเป็น ๗ นี้ละ ๗ ชั่วบรรพบุรุษและเป็นคนที่บ้าวิกลจริตนั้นโยมรู้ ไหมเป็นกรรมอะไรมาจากไหน อย่าลืมนะ ก็ขอฝากพี่น้องชาวพุทธไว้ด้วย

เราเป็นชาวพุทธไม่ควรดื่มสุรา เอาสุราไปทำบำเพ็ญกุศลในวัดวาอารามเป็นต้น เตี้ยหน้าเสียดายอาตมาไปเห็นมาหลายวัด กฐิน ผ้าป่า วยรุ่นเข้าวัด ทำน้ำตองของเมาเลี้ยง กัน เลี้ยงในวัดเลย สมภารให้ทายกทำนะ น่าเสียดายเหลือเกิน กินเหล้ากันในวัด ที่วัดอัมพ วันไม่มีนะ ถ้าเอาเหล้ามากินในวัด อันธพาลจะเข้าวัด บัณฑิตจะไม่เข้าวัดแน่นอน อาตมาจับ หลายราย ลูกหลานเป็นวิกลจริตเป็นบ้าอยู่ศรีธัญญาไม่ต้องรักษา อย่างต่ำก็เป็นโรคประสาท เรียนหนังสือไม่จบ ขอฝากกฎแห่งกรรมในหลักกรรมไว้ใน การเปลี่ยนแปลงของภาวะนี้ การ เปลี่ยนแปลงของชีวิตนี้ ดื่มสุรายาเมาชีวิตจะเปลี่ยนแปลงทันที อกุศลกรรมเปลี่ยนแปลงไป ได้จากหลักกรรมนี้ เปลี่ยนชีวิตของเขาเอง ก็ขอฝากญาติโยมไป จะเป็นงานศพก็ดี หรืองาน บำเพ็ญกุศลที่วัด หรือโยมทำงานที่บ้านก็ดี มีพระกำลังสวดมนต์ อาตมาไปหลายบ้านแล้ว กำลังสวดธรรมจักร เขาทำบุญอายุให้พ่อเขา อายุ ๘๔ ปี ลูกชายเอาเหล้ามาตั้งวงหน้าพระ เลย แล้วกินกันด้วย เมาส่งเสียงให้เอ็ดไปหมด พระก็สวดไป เลยอาตมาก็บอกเจ้าคุณองค์ หนึ่งออกหน้าประธานสงฆ์ บอกหลวงพ่อบอหะหะ ไม่มีคนฟัง มันกินเหล้ากันหมดแล้ว จบ

แล้วขอเจริญพรลา ถวายอะไรไม่รับเลยนะ มีอย่างหรือพระกำลังสวดมนต์เป็นมหามงคลกลับ
เอาเหล้ามากิน โยมเป็นชาวพุทธอย่าทำเลย ขอบิณฑบาตเถอะ ขอฝากไปบอกลูกหลานอย่า
ทำเลย แล้ววันเกิด อาตมาสอนเด็กนะ พฤติกรรมเปลี่ยนตั้งแต่เป็นเด็กเล็ก ๆ แล้ว วันเกิด
ของหนูนะวันตายของแม่หนู เอาขนมไปให้แม่สักอันหนึ่ง เอาไปให้พ่ออันหนึ่ง แล้วก็
ปฏิญาณตนต่อพ่อแม่ว่าลูกจะเป็นลูกที่ดีของบิดามารดา จะเป็นศิษย์ที่ดีของครูบาอาจารย์
ลูกจะเป็นพลเมืองดีของชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ต่อไปในอนาคตแน่นอนที่สุด

อาตมาต้องขอโยมไว้ในเรื่องหนึ่ง คือเรื่องความโกรธ ความอิจฉาริษยาใครนี่ ไม่ดี
หรอก เพราะการอิจฉาริษยานี้มันเป็นเหตุทำให้เกิดผล ๕ ประการคือ

๑. ทำให้เกิดแตกแยกความสามัคคี
๒. เป็นอุปสรรคในการประสานงานที่ดี
๓. เป็นเครื่องทำลายขวัญกำลังใจต่อผู้ประสานงาน
๔. เป็นการสร้างศัตรูให้ตัวเอง
๕. เป็นการบั่นทอน ให้เพื่อนร่วมงานหมดกำลังใจ ไม่มีความจริงใจ ไม่มีความจริงใจ
ต่อเพื่อนร่วมงาน อิจฉาริษยากันตลอดรายการ
เอาละพอสมควรแก่เวลาแล้ว อาตมาก็ถือโอกาสที่จะถวายพระราชกุศล แต่
มหาบพิตรพระราชกุศล แต่มหาบพิตรพระราชสมภารเจ้าต่อไป...